

KOHH

ÍRTA: MIHÁLY NORBERT

A JAPÁN HIP-HOP MEGREFORMÁLÓJA

A huszonkilenc esztendőes Chiba Yuki élet-története szinte semmiben sem különbözik az amerikai gettókból kitörő rapsztárokéétól. Tokió Kita nevű negyedének azon részén nőtt fel, melyet nem igazán reklámoznak a turisták számára. Drogokon élő, agresszív édesapja és metamfetamin függő édesanyja mellett nem volt egyszerű élete sem neki, sem az öccsének, pláne azok után, hogy egy nap az apa, beállva, öngyilkossági szándékkal leugrott panelházuk tetejéről és életét vesztette.

„A szülővárosom mindig is az otthonom marad – nyilatkozta nemrég egy japán zenei magazinnak adott interjújában. – Attól, hogy ma már sikeres vagyok, még mindig ugyanaz a srác mosolyog vissza rám a tükörből, aki Kitában nőtt fel. A gyökereidet nem tagadhatod meg.”

Mindössze tizenhét éves volt, amikor megjelent első mixtapje, amivel be is tört a szí-

getország underground szcénájába. A Yellow Tape névre keresztelt lemezei egyre sikeresebbek lettek, mígnem 2014-ben kijött első stúdió albuma, a Monochrome. Az album egészen a hatodik helyig kúszott fel a slágerlistákon, az igazi áttörést azonban mégsem ez hozta el számára, hanem a koreai Keith Ape – It G Ma című dalában való vendégszereplése. A track a cikk írásának pillanatában közel hetven millió megtekintésnél jár az egyik videó-megosztó portálon. Kohh ezt követően vált világszerte is elismertté. Ma már, ha a japán Hip-Hop kultúra kerül szóba, az ő neve az, amelyet mindenféleképpen megemlítenek, mint az újhullám azon képviselőjét, aki utat nyitott a fiatalok számára és elmozdította japán ezen zenei műfaját, az azt évtizedekig képviselő underground alapokról.

„Itt Kitában, egy Riki nevű srác stúdiójában kezdtük felvenni a dalokat – emlékszik vissza a ma már széles körben elismert előadó. – Az első

szám, ami teljesen elkészült a Junji Takada volt, ám nem sokra rá megszakadt a közös munka Riki-vel, így hirtelen szertefoszlani látszódtak az álmaim. Később a demóimat meghallgatta a 318, így hozzájuk kerültem. Nagyon sokat köszönhetek nekik, nélkülük sehová sem juthattam volna el.”

A Monochrome nem várt sikerét további négy stúdió album követte – Gardenia, Dirt, Dirt II, Untitled. 2014-ben felkérték, hogy vegyen részt Ochiai Hiromichi tokiói divatbemutatóján, amely a zenélés mellett ebbe a szakmába is bevezette, azóta is keresett modell, már csak egyedi öltözködési stílusa miatt is, bár ez Japánban nem biztos, hogy olyan fura. Sikere töretlen, videoklipjei több milliós megtekintésnél járnak, 2015 decemberében Dirt című albumának lemezbemutató koncertjére mindössze egy perc alatt fogytak el online a jegyek. 2016-ban és 2017-ben is Japán legjobb Hip-Hop előadójának választották.

„A hip-hop zenét még mindig nagyon nehéz eladni Japánban – folytatta az interjúban. – Nem tudom, hogy igazából ennek mi az oka. Próbálok ezen változtatni, de nincs könnyű dolgom. Amikor a mikrofon elé állok, elfelejtem minden problémám. Szabadnak érzem magam, és ez az a pillanat, amiért zenélek.”

Kohh nem rapperként aposztrofálja magát, inkább művészként, aki a zene mellett élénken érdeklődik a divat és a festészet iránt, mivel ke-

vés szabadidejét éppen arra használja, hogy kiélje ezen igényeit. Lassan a nemzetközi zeneipar is felfedezi a benne rejlő lehetőségeket, nem véletlenül dolgozott már együtt olyan előadókkal, mint Frank Ocean vagy Mariah Carey.

Kohh új albuma az Untitled februárban jelent meg, amelyről az első kislemez Taka (One Ok Rock) közreműködésével készült „I Want a Billion”, melynek érdekessége, hogy videoklipjét VR eszközre optimalizálva készítették el.

